

Hareket Eden Ada

Yavuz DEMİRKIRAN

Hareket Eden Ada

Yavuz DEMİRKİRAN

Sürüklenme Adası, sıcak mavi denizde yeşil bir mücevher gibi yüzüyordu. Halkı huzur içinde yaşıyor, meyve yetiştiriyor ve berrak suda balık tutuyordu. Sıcak kahverengi tenli ve iki kıvrıkcık siyah saç topuzlu, meraklı on yaşındaki Lily, adanın her köşesini keşfetmeyi severdi. Hardal sarısı yağmurlukluğunu giyer ve boynundaki bir kordona bağlı pirinç pusulasını taşır, her zaman maceraya hazır olurdu.

Ama Sürüklenme Adası'nın tuhaf bir sırrı vardı. Adalılar ne zaman büyük bir tartışma yaşasa, tüm ada okyanusta yeni bir yere taşınırdı! Bir sabah, balıkçı tekneleri döndüklerinde limanın yok olduğunu gördüler. Ada kilometrelerce sürüklenmişti. İnsanlar gizemli akıntıları suçladı ve kafalarını kaşıdı. Lily dikkatle izledi, ela gözleri merakla kocaman açılmıştı.

Lily, adanın en yaşlı sakini olan Dede Sol'a sürüklenmeyi sordu. Koyu kahverengi teni, gür beyaz sakalı ve kolunda solmuş bir çapa dövmesi vardı. Ahşap bastonuna yaslanarak, 'Adayı birçok kez hareket ederken gördüm, küçüğüm. Ama nedenini hiç bilmedim,' dedi. Lily'nin papağanı Pip omzuna tünemişti. Kırmızı atkılı minik turkuaz kuş, 'Neden? Neden? Neden?' diye cıvıladı.

O gün büyük bir tartışma patlak verdi. Liman inşaatçısı Mira yeni bir taş liman yapmak istiyordu. Kırmızı bir başörtüsü ve çekiçlerle şingirdayan bir alet kemeri vardı. 'Sağlam ve güvenli olacak!' diye ilan etti. Ama balıkçılar, 'Hayır! Balık tuttuğumuz yerleri mahvedecek!' diye bağırdılar. Sesleri giderek yükseldi ve öfkelendi. Lily kırmızı lastik çizmelerinin altında yerin titrediğini hissetti.

Tartışma devam ederken ada sürüklenmeye başladı! Önce yavaşça, sonra daha hızlı. İnsanlar evlerinin tanıdık kayaların yanından kayıp geçmesine şaşkınlıkla baktılar. Lily kenara koştu ve suyun girdap gibi döndüğünü izledi. 'Ada hareket ediyor!' diye bağırdı. Pip kanatlarını çırpıp, 'Hareket ediyor! Hareket ediyor!' diye bağırdı. Lily tuhaf bir şey fark etti: ada yalnızca insanlar tartıştığında hareket ediyordu.

Lily fikrini test etmeye karar verdi. Adalıları dikkatle izledi. Gülüp hikâyeler paylaştıklarında ada hareketsiz kalıyordu. Küçük şeyler için tartıştıklarında biraz sürükleniyordu. Dede Sol'a, 'Bence ada bizim duygularımız yüzünden hareket ediyor!' dedi. Dede Sol yavaşça başını salladı. 'Bu çok şeyi açıklar,' dedi beyaz sakalını sıvazlayarak. 'Ama nasıl durdurabiliriz?'

Bu arada liman konusundaki tartışma daha da kötüleşti. Mira ve balıkçılar birbirlerine bağırıyorlar. Bazı insanlar taraf tuttu. Ada giderek daha hızlı sürükleniyor, keskin taşlar ve girdaplı sularla dolu tehlikeli bir yer olan Karanlık Kayalar'a doğru ilerliyordu. Lily'nin kalbi hızla çarpıyordu. Çok geç olmadan bir şey yapması gerektiğini biliyordu.

Lily, 'Herkes, dinleyin! Ada tartıştığımız için hareket ediyor! Kavgaya etmeyi bırakmalıyız!' diye seslendi. Ama gürültünün içinde kimse onu duymadı. Pip yukarı uçtu ve, 'Durun! Durun!' diye tiz bir sesle bağırdı. Yine de insanlar tartışmaya devam etti. Lily adanın sarsıldığını hissetti. Hızla harekete geçmeliydi. Dede Sol'a koştu ve, 'Bir toplantı yapmalıyız. Herkes endişelerini paylaşmalı,' dedi. Dede Sol kabul etti ve adalıları toplamasına yardım etti.

Dede Sol bastonunu yere vurdu. 'Sessizlik!' diye seslendi. 'Lily'nin söyleyecek bir şeyi var.' İnsanlar sustu. Lily bir kayanın üzerinde durdu, sarı yağmurluğu gri gökyüzüne karşı parlıyordu. 'Ada tartışmalarımız yüzünden sürükleniyor,' dedi. 'Güvende kalmak istiyorsak konuşmalı ve dinlemeliyiz.' Adalılar birbirlerine şaşkın ve utanmış bir şekilde baktılar.

Mira öne çıktı, kırmızı başörtüsü dalgalanıyordu. 'Ben sadece tekneler için güvenli bir liman istedim,' dedi. 'Sorun çıkarmak istememiştim.' Balıkçılar başlarını salladılar. Biri, 'Balık tuttuğumuz yerler için endişeleniyorduk,' dedi. 'Konuşmalıydık.' Lily gülümsedi. 'Endişelerimizi paylaşalım ve birlikte adil bir çözüm bulalım.' Ada sürüklenmesini birazcık yavaşlattı.

Herkes bir daire şeklinde oturdu. Dede Sol, 'Birbirimizi dinleyelim,' dedi. Mira liman planlarını anlattı. Balıkçılar korkularını paylaştılar. Diğerleri ihtiyaçlarını anlattılar. Lily dikkatle dinledi, pusulası elinde sıcacıktı. Pip omuzdan omuza zıplayarak, 'Konuş, konuş!' diye cıvıladı. Sesler sakinleşip nazikleştikçe ada giderek daha yavaş sürüklendi.

Birlikte, adalılar bir plan yaptılar. Balık tutulan yerlerden uzakta, adanın bir tarafında küçük bir liman inşa edeceklerdi. Mira adanın taşlarını kullanacak, balıkçılar da yeri seçmeye yardım edecekti. Herkes kabul etti. 'Ekip çalışması!' diye bağırdı Pip. Ada hafifçe sarsıldı ve sonra sürüklenmeyi durdurdu. Sakin denizde sağlam bir şekilde yüzdü.

Adalılar yan yana çalıştılar. Mira ölçüp çekiçe vururken, balıkçılar taşları taşıdı. Lily su taşıdı ve elinden geldiğince yardım etti. Dede Sol gülümseyerek izledi. 'Güven ve ekip çalışması,' dedi, 'yuvamızı güvende ve sağlam tutar.' Ada yerinde kaldı ve insanlar birlikte başardıkları şeyle gurur duydular.

Yeni liman tamamlandığında, adalılar büyük bir şölen düzenlediler. Gülüp şarkı söylediler ve hikâyeler paylaştılar. Lily arkadaşlarına baktı. Mira ve balıkçıların mutlu bir şekilde konuştuklarını gördü. Dede Sol'un çocuklara masallar anlattığını gördü. Ada yeniden huzurluydu ve bir santim bile hareket etmemiştir.

Lily, Pip omzunda bir tepede durdu. Pirinç pusulasını tuttu ve gülümsedi. 'Başardık,' diye fısıldadı. Pip yanağını okşadı. 'Başardık! Başardık!' diye cıvıladı. Güneş sakin denizin üzerinde batarken, Sürüklenme Adası tam olması gereken yerde kaldı. İnsanlar konuşmanın ve dinlemenin yuvalarını güvende tuttuğunu öğrenmişti.

O günden sonra, ne zaman bir anlaşmazlık başlasa, adalılar Lily'nin toplantısını hatırladılar. Bir daire şeklinde oturup duygularını paylaşırlardı. Ada bir daha asla sürüklenmedi. Ve Lily keşfetmeye devam etti, her zaman bir sonraki maceraya hazır, ekip çalışması ve güvenin her yuvayı sağlam tuttuğunu bilerek. Pip kırmızı atkısını gururla taktı, Sürüklenme Adası'nın minik kahramanı olarak.